

אמר רבי שמואל, כי על זה! כי על זה! (משל ל) פחת עבר כי ימלוך ונבל כי ישבע להם. שהרי יוצר הטוב נשבה בידיו, והוא מלך עליהם.

אשר יפתח תאר - וזה הנטה, כמו שנאמר (שם לא) אשר יראה היה היא תהallel. שהרי בכל יום ויום, אותם הסיעות והמניגים של הנשמות, ואottonם הפעעות והמניגים של יציר הארץ, הם בקטרוג פמיד, מקטרגים אלו באלו, וכל איבריו תגור בצד יער בינויהם, בין הנטה ובין יציר הארץ.

והבאתה אל תוכ' ביתה, שגרשה מכם. (שם לו) ושפחה כי מירש גברטה, וכבר בארכנו את הדברים. גולחה את ראה ועתה את צפרניה, ותתעורר מאותה זהמה שהתיל בה הנחש.

ויבירה את שמלה שביה, מאottonם כסות של טמאה ומיימים רעים מהטא העגל. שהרי בראשונה היו להם לבושים קדש שקיבלו בהר סיני, וכשעשו את העגל, הוסרו מהם אוותם לבושים כבוד, שפטוח (שםoth לו) ויחנכלו בני ישראל את עדיהם מהר חורב. ויבכה את אביה ואת אמה ירח ימים - זהו חדש אלול, שבו עליה משה לדור לבקש רחמים לפני הקדוש ברוך הוא שיקח לישראל על (חטא) העגל. ומשום זה, ויבכה את אביה ואת אמה ירח ימים, משומ שגלה את ערותה הקדוש ברוך הוא וערות המתורה, כמו שנאמר (ויקרא ז') ערות אביך וערות אמך לא תגלה. ועל זה אמר (הלים קט) פלני מים ירדנו עיני על לא שמרנו תורתך.

והיו ישראל רוחקים מהמלך כל

אמר רבי שמואל, וכי על דא, וכי על דא, (משל ל כב) תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לךם. דהא יציר הטוב אשפכאי בידיה, ואיהו מלך עלייה.

אשר יפתח תאר, דא היא נשטתא. כמה דעת אמר, (שם לא ל) אשר יראה דה' היא תהallel. דהא בכל يوم ויום, איןון סייען ומנהיגין דנסמתין, ואיןון סייען ומנהיגין דיציר הארץ, איןון בקטרינה תדריא, מקטרגין אלין באליין, וכל שייפין דגופא בצערא בגיןיה, בין נשטתא ובין יציר הארץ.

ונבאתה אל תוכ' ביתך, דאתתרכת מטמן. (שם לו כב) ושפחה פי תירוש גברטה. וכבר אוקימנא مليין. וגלחה את ראה ועתה את צפרניה, ותדרפי מההיא זיהמא דעתיל בה נחש.

ויבירה את שמלה שביה,inanin beso דמסאבא ויזינן ביישין מהובא דעגלא. דהא בקדמיה הריא להו לבושי קודשא, דקבילו בטורא דסיני. וכד עבדו ית עגלא, עדו מניהו איןון לבושי יקר, דכתיב (שםoth לג ז) ויתנצלו בני ישראל את עדיהם מהר חורב.

ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים, דא היא ירחא דאליל, דביה סליק משה לטורא, למבעי רחמיין קמי קודשא בריך הוא, בגין דישתביך לישראל על (חובא) דעגלא. ובגין דא ויבכה את אביה ואת אמה ירח ימים, בגין דגלי ערייתא קודשא בריך הוא וערייתא דאוריתא. כמה דעת אמר, (ויקרא יח ז) ערות אביך וערות אמך לא תגלה. ועל דא אמר דוד, (תהלים קיט קל) פלגי מים ירדנו עיני על לא שמרנו תורתך. והיו ישראל רוחקין ממלאכתם כל ההוא זמנה,